

„Hlas Naroda“. — Slovaška narodna stranka je sklenila v večini okrajev na Ogrskem, kjer prebivajo Slovaki, postaviti svoje lastne kandidate, sicer pa podpirati kandidate, ki so za splošno volilno pravico. — Vodja albanskih vstašev, Idris Sever, je baje v bojih s Turki padel.

Dne 8. maja: Ogrski ministrski predsednik grof Khuen se je podal na Dunaj, da poroča vladarju o razpisu volitev. — Belgrajski list „Zvono“ je pričel zopet napadati srbskega princa Jurija, češ, da se tajno shaja s svojimi pristaši zato, da bi postal zopet prestolonaslednik. — 5000 v Tesaliji naseljenih Albancev namerava iti na pomoč svojim rojakom. — Češki radikali so sklenili izstopiti iz „Slovanske Jedinote“.

Dne 9. maja: Cesar se je odločil, da prvič obišče Bosno in Hercegovino. Potovanje se bo vršilo koncem maja po cesarjevem bivanju v Budimpešti. — Zasedanje turškega državnega zbora so za cel mesec podaljšali. — Finski deželni zbor je soglasno odobril predlog, da se ne more izjaviti o temeljnih zakonih, ki izpreminjajo pravice Finske.

Razne novice.

* **Iz poštne službe.** Poštni asistent Anton Kaufmann v Zidanem mostu je prestavljen na lastno prošnjo v Ptuj.

* **Iz politične službe.** Cesarski namestnik je imenoval namestniškega kancelista Franca Vidica okr. tajnikom.

* **Imenovanje.** Dvorni in ministerjalni svetnik dr. Ivo Šubelj je imenovan za sekcijskega svetnika.

* **Nova volitev.** Nadomestna volitev po rajnem državnem poslancu V. Ježovniku se vrši dne 4. julija, oziroma morebitna ožja volitev dne 8. julija. Volijo ti-le okraji: Marenberg, Slovenjgradec, Šoštanj, Gornji Grad. Slovenska kmečka zveza bo zaradi kandidatnega vprašanja takoj stopila z zaupniki v zvezo.

* **Slov. kmečka zveza** je imela dne 5. t. m. odobrovo sejo, v kateri se je volil dr. Korošec prvim, dr. Jankovič drugim, Terjav tretjim podpredsednikom, Pišek blagajnikom, in Žebot tajnikom. Pribilo se je, da se Kmečka zveza ali njeni poslanci dosedaj niso pogajali zaradi opustitve obstrukcije v deželnem zboru, in da so tozadevne novice le liberalne izmišljotine, s kojimi se hočejo prikupiti svojim nemškim prijateljem.

* **Poslanec Pišek** je stavil v državnem zboru interpelacijo, ker okrajna sodišča pošiljajo župnim uradom le nemške tiskovine za izkaze rojstva in smrti.

* **Bolnišnica** usmiljenih bratov v Gradcu. Ponašajo gre v maju ud Konventa usmiljenih bratov iz Gradca pobirat za bolnike v naše mesto Maribor. Pretečeno leto 1909 je bilo v tej bolnišnici 4774 bolnikov sprejetih, in tudi ozdravljenih z 113.681 oskrbovalnimi dnevi. Operiranih je bilo 4014 z dobrim uspehom. V njihovem okrevanju v Algersdorfu pri Gradcu se je zdravilo 630 bolnikov, z 13.882 oskrbovalnimi dnevi. Predstojništvo bolnišnice prosi tudi letos za prijazno podporo.

* **Deželnega glavarja** namestnik g. dr. Fr. Jankovič in g. dež. odbornik Robič sta pri c. kr. namestniku in pri deželnem šolskem nadzorniku pl. Kirchbergu posredovala v zadevi zasebne šulvereinske šole v Sevnici ob Savi. Ker so postavna določila popolnoma jasna na naši strani, je upanje, da se bo stvar za Slovence ugodno iztekla.

* **Pisemske znamke** po 25 vinarjev so prišle s 1. majem v promet.

* **Ljubljanska kreditna banka.** Ta najstarejši in največji bančni zavod na našem jugu zvišuje te dni svojo delniško glavnico od K 3.000.000 na K 5 milijonov z izdajo 5000 komadov novih delnic. Posestniki starih delnic imajo pravico prevzeti na vsake tri stare dve novi delnici, in sicer po kurzu 420 K za komad, dočim se prepustijo stare delnice novim subskribentom po 445 K za komad. Prijave na nove delnice sprejemajo vsi večji slovenski denarni zavodi, v prvi vrsti seveda centrala v Ljubljani in podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu. (Glej tudi današnji insert.) — Z ozirom na dejstvo, da se obre-

stujejo delnice pri 6%ni dividendi lanskega leta skoro s 6% čistih, priporočamo njih nakup zlasti našim denarnim zavodom, kapitalistom in trgovcem kar najtopleje. — Obenem priporočamo Ljubljansko kreditno banko kot prvi, izključno slovenski zavod k posredovanju vseh denarnih kupčij.

* **Mladinska organizacija** na Nemškem zelo napreduje. Kakor p. očajo nemški listi, obstoji v zahodni Nemčiji okoli 2000 mladinskih društev, ki štejejo skupno 1/2 milijona članov. Ta društva imajo namen, poglobiti versko življenje, označiti značaje in zanimanje za izobrazbo, in druga važna vprašanja. Pa tudi med protestanti se mladina precej krepko giblje, radi česar morajo nemški katoličani vedno paziti.

* **Požrtvovalnost** za katoliški tisk. Cerkveni poglavarji ne le da pogosto vabijo ljudstvo k požrtvovalnosti za katoliški tisk, ampak dajejo neredkokrat tudi sami potrebne zglede. Tako je prodal sedaj kardinal Rišelmi, nadškof v Turinu (severna Italija) velik del svojega po očetu podedovanega deleža, in daroval skupiček, 70.000 K, v prospeh turinskega katoliškega dnevnika „Il Momento“.

* **Sveto leto** na sv. Višarjah. Letos se obhaja na Koroškem 550letnica slavne božje poti M. B. na sv. Višarjah. Leta 1350 so namreč našli visoko na planinah v žabniški fari blizu Trbiža čudodelno podobno M. B., kateri na čast so kmalu sezidali na onem mestu malo cerkvico. Ker so verni kristjani tukaj pogostoma prejemali velike dušne in telesne milosti, in ker so se godili tudi čudeži na tem mestu, so romarji od leta do leta v večjem številu prihajali ne le iz Koroške, temveč tudi iz Štajerske, Kranjske in Primorske. Za letošnje leto naznanja knezoškofijski ordinarijat krški v zadnji številki svojega uradnega lista, da je za letošnji jubilej papež Pij X. dne 7. januarja 1910 podelil s posebnim pismom za čas romanja vsem spovednikom na sv. Višarjah posebne pravice, vsem romarjem na sv. Višarje pa popolni odpustek, če opravijo veljavno spoved, vredno prejmejo sveto obhajilo, in nekaj malega molijo na papežev namen. Božja pot na sv. Višarje se je odprla na dan pred Vnebohodom Kristusovim 4. maja ob 6. uri zvečer z molitvami na čast Boga sv. Duha, lavretanskimi litanijami, in blagoslovom z Najsvetejšim; drugi dan bo slovesna služba božja in pridiga. Ves čas božje poti bo pred vsako nedeljo in praznikom po litanijah zvečer slovenska, drugi dan pa po slovesni sveti maši nemška pridiga. Slovesne tridnevnice se bodo obhajale 13., 14. in 15. avgusta za Veliki Šmaren, in 6., 7. in 8. septembra za Mali Šmaren. Sveto leto in božja pot na sv. Višarje se konča z roženkranjsko nedeljo, dne 2. oktobra s slovesno službo božjo, pridigo in zahvalno pesmijo. Za letošnje sveto leto bo izšla posebna slovenska knjižica, ki bo obsegala ob kratkem zgodovino božje poti na sv. Višarje, in bo dajala romarjem potrebna pojasnila. Da bodo mogli romarji hitro opraviti spoved in prejeti sveto obhajilo, je knezoškofijski ordinarijat v Celovcu vse potrebno preskrbel. Tudi za telesne potrebe je za romarje vse preskrbljeno.

* **Slov. kat. izobr. društvo „Straža“** na Dunaju uljudno vabi na zabavni večer, ki ga priredi na binkoštno nedeljo, dne 15. maja, s prijaznim sodelovanjem slov. kat. akad. društva „Danice“ v dvorani „Zur schönen Schläferin“, VI. Gumpendorferstraße 101. Na vspeh je petje, tamburanje in „Vinska bratec“, burka v enem dejanju. — Burka se vrši na Cvičkovem stanovanju v „Luegerjevem mestu“ na Dunaju. Dvorana se odpre ob 6. uri. Začetek točno ob 7. uri. Vstopnina prosta. Prostovoljni darovi se hvaležno sprejemajo. — „Straža“ ne priredi po Binkošti do jeseni nobenega večjega zabavnega večera, pač pa bodo, kakor do sedaj, vsako nedeljo prijateljski sestanki v društvenem lokalu, kjer si člani tudi lahko od 6. do 8. ure zvečer izposojujejo knjige na dom. Pri tej priliki opozarjamo one člane, ki imajo izposojene knjige iz društvene knjižnice, in gredo na počitnice, da jih gotovo preje vrnejo. Izleti v dunajsko okolico se bodo vršili po dogovoru. — Slovenska služba božja bo vsako drugo nedeljo v mesecu, to je dne 12. junija, 10. julija, 14. avgusta, 11. septembra in 9. oktobra t. l.

* **Državne ustanove** za obiskovalce c. kr. umetno-obrtno strokovne šole v Ljubljani. Na tem zavodu je razpisanih za prihodnje šolsko leto 1910-11 več državnih ustanov po 20 do 40 kron na mesec. Ustanove so v prvi vrsti namenjene stavbnim obrtnikom (zidarjem, kamnosekom in tesarjem), ki hočejo obiskovati dotične triletno kurze, potem pa tudi mizarjem in podobarjem, ki nameravajo vstopiti v oddelek za pohištveno in stavbno mizarstvo, oziroma za lesno in kamneno podobarstvo. Prednost pri oddaji ustanov imajo prosilci, ki so izučeni v enem izmed navedenih obrtov, in so dovršili obrtno-nadaljevalno šolo. Nekoliko vane prošnje, opremljene s krstnim in domovinskim listom, z učnim, oziroma z delavskim izpričevalom, s šolskimi izpričevali in z ubožnim listom, je vložiti do 10. junija t. l. pri ravnateljstvu c. kr. umetno-obrtno strokovne šole v Ljubljani.

* **Poštno ravnateljstvo** javlja, da zaradi prevelikega števila poštinih praktikanov ženskih ponudnikov ne more več sprejemati.

* **Zapiranje trgovin.** Od 1. t. m. naprej je stopila v veljavo postava, ki določa, da se morajo trgovine, kjer se prodajajo jestvine in druga živila, zapirati ob 9. uri zvečer, vse druge prodajalne pa vsaj ob 8. uri. Ta postavna določba pa ne obsega samo trgovine, ampak tudi vse prodajalne produktivnih obrti.

Odslej bodo torej morali zapirati ob 9. uri zvečer svoje prodajalne mesarji, mlinarji, slaščičarji, peki itd. Krojači, šivilje in čevljarji, ki imajo javne prodajalne, bodo iste že ob osmih zvečer morali zapreti. Postava tudi določa, da se pred 5. uro zjutraj nobena trgovina ne sme odpirati.

* **Kmetijski pouk** v ljudskih šolah. Na vsežadnje je vendar tudi naša slavna avstrijska vlada spoznala, da bo treba dati našim ljudskim šolam na kmetih več kmetijskega pouka. V mnogih državah, ki so glede kmetijstva pred Avstrijo, se morajo ljudskošolski učitelji še posebno izobraziti za kmetijski pouk. Sedaj se sliši, da je naučno ministrstvo poslalo sedem avstrijskih učiteljev v dvomesečni kmetijski tečaj na vseučilišče v Giessen na Gornj. Hesenskem. Med temi je eden Slovenec, učitelj Humek iz Bohinjske Bistrice. Samo dvomimo, da bi eden sam učitelj na Slovenskem zamogel podati dovolj strokovnega kmetijskega pouka. Naša zahteva mora biti, da se že v učiteljskih pripravnicah poda potom strokovnjakov našim učiteljskega toli potrebni pouk o najbolj važnih kmetijskih panogah. Vsi kmečki sinovi nimajo prilike, da bi posečali po končani ljudski šoli še kmetijske šole, a nauki, ki se jih bodo navzeli že v ljudski šoli, jim bodo ostali v spominu vso življenje.

* **Liberalna skrb** za našo mladino. Ko se je pričelo na Slovenskem z ustanovitvijo „Orla“, tedaj so liberalci z zasmehovanjem spremljali prvi razvoj. Obetali so mladi organizaciji skorajšnjo smrt. A kmalu je postal „Orla“ organizacija, ki je upravičeno pričela skrbeti liberalce. Liberalci so pričeli boj proti Orlu, a ta boj je obstojal v psokah. Psokve naši organizaciji ne škodijo, in gre krepko naprej, liberalno sokolstvo pa erka. Liberalci ta pojav umevno skrbijo. Kako slabe se čutijo, so se razkrinkali s slavnim sokolskim plakatom. Nalepili so na hiše v Ljubljani plakat, v katerem vabijo: Slovenska mladina — v sokolske vrste! Na plakatih prosijo mojstre, naj pustijo svoje vajence in uslužbence k Sokolom. Take zavesti siromaštva od strani Sokolov vendar še ne bi pričakovali. A vaši plakati bodo našli kaj malo odmeva v srečo slovenske mladine. Naša slovenska mladina se ne lovi, kakor v cirkus, s plakati; gre tja, kjer dobi res pravo izobrazbo in poštenje. Sokolski strah je popolnoma umeven, a pridejo še časi, ko bo še bolj potlačen k tlom, kakor je sedaj.

* **Liberalni zadrugarji** psujejo v zahvalo za to, da duhovniki nesebično sodelujejo pri zadrugah, iste v zadnjem „Narodnem Listu“, kakor je to razvidno iz dopisa iz Gornje Poljskave, na nesramen način. Vse stare posojilnice se imajo duhovščini zahvaliti za svoj razvoj; še sedaj vodi mnogo duhovnikov posojilnice, ki so v liberalni celjski zvezi, a liberalni zadrugarji blatijo to delo, in brez povera očitajo duhovščini, da v farovžih izginjavajo hranilne knjižice starih ženit. To si je treba zapomniti!

* **Trapastega farja**, prismojenca in zarobljenega misijonarja je imenoval že v treh številkah „Slovenski Narod“ našega nepozabnega Antona Martina Slomška. Pred okoli štiridesetimi leti pa je isti „Slovenski Narod“ imenoval Slomška našega največjega narodnega prvoboritelja, in napadal slovenske šole, zlasti mariborskega, zakaj niso zadostno počastili škola Slomška. Kako pa je prišel „Slovenski Narod“ do tega, da imenuje moža, katerega je prej koval v zvezde, in ga imenoval narodnega prvoboritelja, sedaj naenkrat „trapastega farja“? Samo zato, ker je šele sedaj zvedel, da škola Slomšek ni bil liberalce, ampak je liberalizem odločno pobijal, in imenoval liberalce celo največje in najostudnejše sleparje. To je gospode okoli „Slovenskega Naroda“ tako razburilo, da mahajo po ubogem Slomšku kakor obsedeni. Res čudni ljudje so ti naši liberalčki!

* **Organizacija** med katoliškim dijaštvom. Naše katoliško dijaštvo se marljivo giblje. V Gradcu je združeno v katoliškem akademičnem društvu „Zarja“, na Dunaju v „Danici“. — Dne 15. t. m., to je na binkoštno nedeljo, pa se ustanovi v Pragi slov. kat. akad. društvo „Dan“. Potem se ne bo ustanovilo najbrže nobeno katoliško akademsko društvo, dokler se ne ustanovi slovensko vseučilišče v Ljubljani. Krakov je za slovenske katoliške akademike predrago mesto, ker je izmed vseh vseučiliških mest menda najdražje. V vseh drugih bodo pa sedaj imeli svoja ognjišča. V Pragi, iz katere so dosedaj prihajali v domovino najhujši svobodomiselnici, v Pragi, kjer je slov. kat. akad. društvo, kakor se je že tolikokrat pisalo, nemože, v Pragi torej se dela „Dan“. Čas je že, da pridejo katoliški dijaki v Prago, da ne bodo bratje Čehi mislili, da je slovensko ljudstvo tako, kakor so bili njegovi dosedanjí zastopniki med dijaštvom v Pragi. — Drugi dan bo velik kršč. soc. tabor katoliških Čehov, in obe slavnosti se bosta lepo združili v znamenju kat. slovanske vzajemnosti.

* **Slovenski zdravniki** prirede dne 26. in 29. t. m. izlet v Zagreb, ki ima namen, da se še tesneje združijo in pobratijo jugoslovanski kolegi.

Mariborski okraj.

la v prvi vrsti namenjena hiša, zato so jo potem zapustili. Sedaj je velika hiša prazna. Starka nam je hotela od nekod prinesiti vina, pa smo se poslovili.

Pred edino kavarno smo potem čakali na naš parnik. Blizu kavarne stoji občinska hiša, zelo veliko poslopje, katero pa služi tudi za privatna stanovanja, in ima še v prvem nadstropju čitalniške prostore. V dalmatinskih mestih so povsod čitalnice, in sicer hrvaške in srbske. Te hiše je spoznati že od daleč na drugo za zastavo nad napisom. Ob nedeljah in praznikih vihrajo zastave, na veliki petek katoličani celo ovijejo droge s črnimi traki. Za občinsko hišo je šola, in na drugi strani ceste župnišče.

K nam je počasi prilomastil siten starček, in je spravil nekaj nemških besed na dan. Znal pa ni mnogo več, kot „Gute Nacht“ in „Ich habe die Ehre“, zato pa je to gonil tako dolgo, dokler smo se ozirali na reko, koder je imel pripluti parnik. Kratek žvižg, in v par minutah se je že prikazal rešitelj, ter nas vzel na krov.

Odpravili smo se zopet v Šibenik.

(Dalje prih.)

m Iz sodne dvorane. 19letni Anton Rajh, pristojen v občino Savce, je služil kot hlapec pri trgovcu Janezu Holzer na Tržaški cesti v Mariboru. V času od 1. novembra do 1. marca t. l. vkradel je svojemu gospodarju več žaklijev pšenice in koruze v približni vrednosti 200 K. Ukradeno blago je vrgel čez.

plot v sosednji vrt javne bolnišnice, kjer ga je pomozni delavec Alojzij Matjašič, pristojen v Župetince, sprejel, in potem prodal deloma pri okradnem trgovcu samem, deloma drugod. Obtoženca sta pred sodnijo le priznala, da sta vkradla štiri žaklje žita v vrednosti 24 K. Sodnijsko se je pa dognalo, da je trgovec Holzer izplačal Matjašiču 60 K, trgovec Leopold Gusel pa 24 K za žito. To nasprotje je obtoženec Matjašič razložil tako, češ, da je pri kmetih v okolici Maribora kupoval žito. Obtoženca sta se obsodila, da sta pokradla žita v vrednosti manj kakor 50 K. Ralj je obsojen na 6. Matjašič na tri mesece težke, s postom poostrene ječe.

Spomladna konjska dirka v Mariboru. — Na praznik dne 5. majnika se je vršila spomladna konjska dirka na Teznu pri Mariboru. Udeležilo se je lepo število slovenskih konjerejev. Darila in odlikovanja so dobili sledeči slovenski konjereji: Anton Petovar iz Bunčan za svojo triletno kobilo „Palestra“; Jožef Vaupotič iz Lokave za osemletno kobilo „Zora“; Franc Pušenjak iz Lokave za petletnega žrebca „Rado“; Frančiška Osterž iz Veržeja za 6-letno kobilo „Radika“; Martin Zelenko iz Veržeja za štiriletno kobilo „Furia“ in Fran Seršen iz Veržeja za triletno žrebca „Ferdo.“ Kakor vsako leto, tako so se tudi pri tej dirki slovenski konjereji s svojimi žrebci in kobilami častno izkazali.

m Selnica ob Dravi. Nek znani pregovor pravi: „Redka je nesreča brez koristi.“ Ta pregovor se je uresničil tudi nad našo vasjo. Ravno kar bodo minula tri leta, odkar je divjal v naši vasi velik požar, ki je pet poslopij popolnoma vpepelil. Na istem mestu stoji zdaj lepše, snažnejše hiše, kojim one upepeljene približno niso bile enake. Tako je postala Selniška vas ena najlepših v celi okolici. Ako vzamemo še lep, da, krasni okoliš vasi v poštev, potem pač z vso pravico lahko rečemo, da je Selnica lep, krasen kraj! — Selniška vas pa ni le samo po svoji zunanosti lepa, ampak tukaj je tudi življenje precej mirno in prijetno. V vasi imamo dobre štacunarje, mesarja, peke itd. V bližini imamo železniško postajo in zdravnik; samo nekaj neobhodno potrebnega nam je dosedaj manjkalo, in to je pitna voda. — Imeli smo sicer vaški studenec, a bil je že delj časa zapuščen, nesnažen in razpadu blizu. Voda v njem je bila nepitna, in to smo posebno v vročem poletju pridko občutili. A hvala Bogu — tudi ta hiba je sedaj odstranjena. Č. g. župnik se je nas ubogih, žejo trpečih vaščanov usmilil, ter je dal vaški studenec na svoje stroške, ki so znašali okoli 500 K, popolnoma prenoviti in osnažiti, tako, da bomo imeli za naprej izvrstno, zdravo pitno vodo. Ker je to za nas neprecenljiva dobrot, zato smo našemu č. g. župniku Gregor Hrstel-nu veliko hvalo dolžni, katero mu na tem mestu očitno izrečemo: Presrečna hvala Vam, č. g. župnik, za veliko, nam izkazano dobrot, katero bodo vživali gotovo še tudi naši potomci. — Bog plati!

Hvaležni selniški vaščani.

m Selnica ob Dravi. G. Franc Glaser, posestnik v Rušah, je daroval naši Čitalnici svoj posojilnični delež v znesku 10 K. Bog plati vrlemu narodnjaku! Naj ga posnemajo še drugi, ki so posojilnični delež odpovedali.

m St. Lovrenc nad Mariborom. (Požar rešil trg!) Dne 6. maja 1910 ob 11. uri pred polnočjo je začelo goreti v podstrešju Kašovičkine hiše. To je opazil gospod knjigovodja Požar. Ker ni mogel skozi vrata, vdrl je skozi okno v poslopje, in klical pomoči. Sosedji in drugi prihiteli in gase neutrudljivo. Tudi požarna bramba je bila pripravljena. Ob 12. uri je bilo vse pogašeno. — Gospo Kašovič so našli v kleti preoblečeno in zbeganjo. Pripoznala je, da je v sled bede sama zanetila. Takoj so jo aretirali, in prepeljali v Maribor na sodnijo. Najbrž se ji je omražil duh. Gospodu Požarju vsa čast in zahvala, da je rešil lep kos trga velike nesreče!

m St. Lovrenc nad Mariborom. Tukajšnje km. zadružništvo vrlo napreduje. Najlepši dokaz je tukajšnja kmečka hranilnica in posojilnica. Ta ima na binkoštni ponedeljek popoldne ob 1., oziroma 2. uri občni zbor v Pernatovih prostorih v trgu št. 128. Nadležništvo in nadzorništvo bode obširno poročalo o delovanju v letu 1909. Vpisovali se bodo tudi novi udeležniki. Ud-zadružnik vplača delež 4 K, ki so njegova hranilna vloga, vpisnine 1 K, in za zadružne bukvice 40 vin. — Kobilni udeležbi vabi načelstvo.

m Jarenina. Zopet smo imeli zadnjo nedeljo priliko slišati o lepem napredku v Jarenini. Na občnem zboru hranilnice in posojilnice smo namreč izvedeli, da je imela pretečeno leto 116.672 K prometa, torej za 51.000 K več, ko prejšnje leto. Naša radost je bila tem večja, ker imeli smo ta dan neumornega delavca na zadružnem polju, g. nadrevizorja Pušenjaka v svoji sredini, ki je z njemu lastno zgornostjo slikal mnogoštevilno zbranemu občinstvu razvoj kmečkega stanu, in dokazoval veliko važnost naših posojilnic, katere skoro edino zamorejo našega, že itak preveč zadolženega kmeta rešiti iz rok raznih oderuhov. — G. odvetnik dr. Leskovar je v znesenih besedah razpravljaj o zvitem namenu Südmarke in Schulvereina, ki med nami ne deluje iz ljubezni do nas, ampak hoče nas in naše otroke potujčiti, naše lepe kraje pa z nemškimi protestanti preplaviti. — Obema gospodoma smo za lepe besede, ki so tako blagodejno uplivala na poslušalce, prav hvaležni.

m Dekliški shod obmejnih Slovencev pri Sv. Križu nad Mariborom. Dekliške Mar. družbe mariborske dekanije na levem bregu Drave priredijo dne 22. t. m., na praznik Sv. Trojice, majniški izlet k Sv.

Križu nad Mariborom, kjer se vrši dekliški shod obmejnih Slovencev. Ker je posebno ob meji potrebno, da varujemo sveto vero in materino govorico, zato vabimo vse, v okrožju Sv. Križa bivaajoče slovenske mladenke in njihove matere na dekliški shod dne 22. maja. Shod se vrši po tem-le redu: Predpoldne ob 10. uri pridiga, potem slovesna sveta maša, med sv. mašo skupno sv. obhajilo, in poklonitev majniški Kraljici. Popoldne shod pri g. Gašparju Dobaj, kjer nas bodo križevska dekleta razvedrila z lepo igro „Čašica kave“, in mičnimi pesmimi. Na shodu bo govoril odposlanec S. K. S. Z. iz Maribora. Tudi mladenke posameznih Marijinih družb pozivljamo, da bi se oglasile k besedi. Ob 3. uri kratek nagovor v cerkvi za slovo, in potem večernice s petimi litanijami. Še enkrat torej obmejne Slovence: Na svidenje dne 22. maja pri Sv. Križu nad Mariborom!

m Sv. Marjeta ob Pesnici. Krasen pomladanski dan je bil; zbralo se je tisto nedeljo popoldan, dne 8. maja na stotine ljudstva, prijateljev, sosedov in znancev, da spremljajo svojega rojaka, g. Karola Zavernik, bivšega orožniškega stražmojstra, na potu do zadnje postaje: „k pokoju v grob tihoten.“ — Po dovršeni triletni vojaški službi izvolil si je takrat čvrst in močan mladenič orožniški stan. Služboval je na Kranjskem, od koder se je po devet letih vrnil v domači kraj, s šaržo stražmojstra sicer, a v prsih pa s kaljo — smrtno boleznijo, ki si jo je nakopal v težavni službi. Ker se mu zdravje ni več vrnilo, bil je stalno umirovljen, ter je bolehal še nad dve leti, dokler ga ni rešila smrt! Umrli je, previden s sv. zakramenti, dne 6. maja, star komaj 35 let. N. v m. p.!

m Sv. Lenart v Slov. gor. Tukaj se vrši politični shod slovenske Kmečke zveze na binkoštni ponedeljek, dne 16. maja 1910 povelje č. g. v dvorani g. Arnuša. Poročata gg. poslanca Rožkar in Pišek. Obenem je občni zbor političnega društva za šentlenartski okraj z navadnim sporedom. Ker se bližajo okrajne volitve, se bo tudi o njih rekla potrebna beseda. Agitirajte, pridite!

m Gornja Poljskava. Avskultant Hojnik, kateri je kot gimnazijec igral v narodnem oziru dokaj čudno vlogo, je začutil potrebo, začeti z delom za milo „narod“. Poln navdušenja za svobodomiselne, socialdemokratsko-štajercijanske ideje, katere propagira dan za dnevom „Narodni Dnevnik“, je pričel svoje delo tudi v tem smislu. Zbral je nekaj narodnih dvoživk, poklical voditelja socialdemokratov, Kiteka, in s temi „narodnjaki“ ustanovil liberalno posojilnico. Pribiti moramo, da je zelo žalostno, če se v našem kraju, ki je v narodnem oziru zelo zaostal, na tak način „narodno“ dela. Se žalostnejše pa je, da se v vodstvo posojilnice, katere bo iskala stranke med kmeti, voli socialnega demokrata, akoravno ve danes vsak otrok, da so socialni demokrati najbolj strupeni sovražniki kmečkega stanu. Da bo naše kmečko ljudstvo ostalo svoje kmečki slovenski posojilnici v Spodnji Poljskavi, in popolnoma preziralo rudečo Hojnik-Kitekovo posojilnico, se razume samo ob sebi. Nepotrebna liberalna posojilnica pa je začela svoje delo z nesramnim obrekovanjem. V zadnjem „Narodnem Listu“ v dopisu iz Gornje Poljskave piše nekdo v imenu liberalne posojilnice sledeče: „Seveda gg. duhovnikom bi bolj ugajalo, če bi imelo ljudstvo hranilnico v farovžu, kjer kmetje nimajo nobene besede več z raven, in potem bolj lahko izginevajo hranilne knjižice starih ženic.“ Z ozirom na to podlo obrekovanje pozivljamo dopisnika, da, navede imena naših posojilnic, v katerih nimajo kmetje nobene besede z raven, in izginevajo hranilne knjižice starih ženic. Če tega ne stori, ga imenujemo navadnega lažnjiveca.

m Slov. Bistrica. Slavnost, ki jo je priredilo naše izobraževalno društvo dne 8. t. m., je prospela z ozirom na naše razmere prav dobro. Udeležba je bila prav dovoljna, fantje in dekleta pa so izvršili svoje naloge res častno brez izjeme vsi. Govorniki so podajali v lepi obliki zlata zrna potrebnih nauk, ter vsi navdušeno govorili. Hvala torej vrli, zavedni mladini slovenjbistriški. Le po tej poti čvrsto naprej. Ne ozirajte se na one, ki vam ali kljubujejo, ter tako kažejo svoje hudobno srce, ali pa vam v svoji domisljivosti in zaslepljenosti drugače nasprotujejo. Pojdite prek teh krepko naprej, odkrito, značajno, vztrajno. Vaše delo vam mora pridobiti med vsemi mislečimi in značajnimi Slovenci prijateljev, pleve pa odpadejo same od sebe. Živeli vrli igralci, govorniki in pevec!

m Poljčane. Nova šulvereinska šola se začne bojda staviti še to leto v našem Peklu, katere oče bode nemški Schulverein in protestantska Südmarka, seveda tudi protestant g. Baumann ml. — Baje je Pekelčanom Schulverein ponudil za stavbo 50.000 K, ostanek pa bodo sami vkup naberačili. Nemškutarji lovijo na vse pretege slovenske stariše, da dajo svojo nedolžno mladino v to mučilnico, katere jim bode njihove otroke le odtujila materinemu jeziku. Slovenci stariši, posebno Pekelčani, ki imate količjak ljubezni do sebe in svojih otrok, ne dajte se premotiti grabljivim volkovom, ki prihajajo k vam v ovčji obleki zapejlive nemškutarije. Od vsakega pošteno mislečega človeka pripoznano vzgojevalno pravilo je: otrok dobiva prvi in temeljni pouk v materinem jeziku! Noben Nemec ne pošilja svojega otroka v slovensko šolo, ker otrok učitelja ne razume, in se torej ne more ničesar naučiti; zakaj bi ravno vi svoje otroke tiščali v tujo šolo, kjer izgubi otrok toliko dragocenega časa v naj-

lepši in najvažnejši dobi svojega življenja. — Povedati se vam mora že tudi naprej, da se bodo vaši otroci za nemškutarskimi zapostavljali in izzivali, kar bode privedlo do preprirov in pretepov ter končnega sovraštva. — Pekelčani, pamet je boljša ko žamet!

m Tinje. Krasnega divjega petelina je ustrelil minoli teden gospod župnik Janez Medvešek.

m Pekel pri Poljčanah. To vam je bil ravs in kavs; pa zakaj! Naši vrli fantje so postavili v soboto zvečer dne 30. aprila t. l. pri gostilni rajnega Damšeta, katero ima v najemu nemškutarsko misleč Fr. Grubelnik, prav Grobelnik, — majevo drevo. — Vrli fantom je padla prav lepa misel v glavo; okrasili so drevo s cesarsko in avstrijsko zastavo, na vrh smreke pa pritrdili slovensko trobojnico. — Ko se 1. maja prebudijo naši deuč gesinnte Pekelčani, in opazijo novost, zaprlo jim je sapo. To bi morali videti, kako so letali ti nemškutarski hčurki od Poncija do Pilata, da jih reši od njih astme, sicer popokajo. — Jojmenne, sto zelenih kuščarjev, gadov in modrasov, ter polk ciginov, bi ne napravili toliko strahu in trepetu, ter jeze našim Pekelčanom, ako bi prilomastili k nam, kakor je napravilo to nedolžno drevo s svojim dičnim slovenskim okraskom. — Celi dan niso naši nemčurčki mogli nič jesti in piti, in še to, kar so po sili zavžili, jina še do danes v želodcu tiči, ker drevo še stoji. Iskali so sredstev, kako odstraniti to drevo in na njem slovensko cunjjo, tako namreč so jo imenovali, pa na srečo našo, niso bili toliko mogočni. Poskrbeli so za moža, da spleza vsaj na drevo, in odstrani tega zmaja: toda junaku je, ko je priplezal do polovice drevesa, padlo srce v hlače, in hočeš ali nočeš, moral je nazaj, češ, moje pregrešne kosti so vendar več vredne, nego zastojni golaš in pivo, in če ga nikdo drugi ne plača, pa sam, — po zastavo naj pa gre, kdor hoče. — Ko so fantje izvedeli za nakano, zastražilo je kar 20 fantov smreko, ter jo varovalo celi dan in še pozno v noč. Vkljub zastraženju drevesa je prišel Albin Belak z orodjem, da smreko odstrani: toda ubrati jo je moral urnih korakov, za svoje junaštvo pa je dobil par gorkih po svojem, od nemškutarjev izrejenem hrbtu. — Pa kaj ste fantje še drugega storili! Nemškutarji se sedaj menijo, da jim bode Südmarka odpovedala nameravano 50.000 kronsko posojilo za nemško šolo, ker se je Pekel izdal s tem drevesom. Da, ko bi se to uresničilo, potem pa vrli fantje niste mogli najti boljšega sredstva za preprečenje pričakovanega propada vaše lepe slovenske občine. Opozorite se vrli in zavedni fantje na god sv. Cirila in Metoda!

Pekelčan.

Ptujski okraj.

p Ptuj. Požar. Na Bregu pri Ptujju je v soboto, dne 7. maja zgorela velika nova tovarna za usnje, last g. I. Piricha. Ogenj je nastal v mlino, in se od tod razširil po celi tovarni, in to tem lažje, ker zgodaj zjutraj ob 4. uri ni bilo delavcev v tovarni. Ogenj je uničil glavno poslopje, kakor tudi velikansko množino izdelanega usnja, ki so ga nameravali drugi dan odposlati. Ptujska požarna bramba je bila kmalu na licu mesta, ter skoro celi dan jako naporno delovala; tudi vojaški-pionirji so prihiteli na pomoč. Ker je bil veter, so bile tudi sosednje hiše v nevarnosti, vendar se ni ogenj drugam razširil. I. Pirichu je šele pred 2 in pol leti zgorela stara tovarna v mestu, sedaj tudi nova; škoda je jako velika. V tovarni je imelo dela čez 100 delavcev, ki so sedaj brez kruha.

p Starine. zlasti staro posodo, posebno steklenice, je pobral nek Nemec po Ptujju, seveda tudi po slovenskih hišah. Slovenci imamo svoj muzej v Mariboru; tja spravljajmo starinske reči, ne pa v roke Nemcev, ki nas potem še zasramujejo, češ, da ničesar ne razumemo.

p Ptujska okolica. Vedno večja potreba stanovskega združenja in koristi, ki jih nudi č. kr. kmetijska družba svojim članom, ter druge vsakojake okolnosti, so privedle posestnike ptujske okolice do sklepa, ustanoviti za ptujsko okolico posebno kmetijsko podružnico. Okoli 50 posestnikov je že prijavilo svoj pristop. Da bi se število udov bodoče kmetijske podružnice kolikor mogoče pomnožilo, vabi pripravljani odbor vse posestnike ptujske okoliške župnije, kakor tudi sosednjih župnij na prijateljski pogovor, ki se vrši dne 22. majnika ob 11. uri predpoldne v veliki dvorani v gostilni gospoda Zupančiča v Ptujju.

p Trgovska zadruža za okolico Ptujja opominja cenj. gg. trgovce na ministrsko naredbo obrtnega zakona par. št. 115, da morajo biti na binkoštno nedeljo vse prodajalnice ves dan zaprte.

p Velika nedelja. Tukaj se je dne 30. sušca po neprevidnosti ustrelil 16letni Avgust Andrič. Nese si je na pašo samokres, kjer se je tako dolgo ž njim igral, da se mu je sprožil. Zadel se je tako nesrečno, da je čez par dni v ormožki bolnišnici umrl. Stariši! ne dovolite vsega svojim otrokom!

p Sv. Bolfank pri Bišu. V nedeljo, dne 8. maja 1910 so se zbrali naši možje v prostorih gostilne Horvatove, da prisostvujejo občnemu zboru lani ustanovljene posojilnice, in na to sledečemu zborovanju, pri katerem je imel govoriti državni in deželni poslanec dr. Anton Korošec.

Načelnik posojilnice, gospod župnik Vodušek, je podal sliko o delovanju mlade posojilnice, ki je vkljub svoji mladosti zdrava, krepka in nadebudna. Posojilnica stoji na trdnih nogah, pravzaprav na trdnih ramenih imovitih župljanov ter se je izkazala kot velika dobrotnica vseh, ki so bili slučajno v za-

dregah. Gospod župan Lubec je poročal kot načelnik nadzornišva ter predlagal staro načelnništvo v zopetno izvolitev, kar se je tudi zgodilo.

Poslanec dr. Korošec je opisal sedanje stanje kmečkega stanu. Kmet je priden delavec, a treba je, da je tudi obrtnik, ki svoje produkte proizvaja v takšni obliki, v kakoršni jih potrebuje in kupuje trg; da je tudi trgovec, ki zna svoje pridelke vreči na trg, kajti časi so minoli, da bi konzumenti prihajali k producentom. Izriniti se mora prekupce, ki škodijo ceni producentov in konzumentov, ki sta potem oba nezadovoljna. Napredek kot obrtnik in trgovec pa nudi kmetu edino-le oblika združništva. Govornik razjasnjuje namene, ki jih ima novoustanovljena združnica za vnovčenje živine v Mariboru ter razvija program združnega delovanja naše stranke v bližnji bodočnosti.

Dosedanje stranke so se malo brigale za gospodarsko in izobraževalno delo med ljudstvom, in kjer se je to zgodilo, jim je neslo dobiček ali čast ali pa oboje. Naša stranka si je postavila vzornejšje cilje in kdor se noče za te cilje boriti, je sovražnik napredka med našim kmečkim ljudstvom.

Tako se naj razlaga tudi naš boj proti plojašem, ki so tuji mišljenju in življenju našega ljudstva in ki v gospodarskem in izobraževalnem oziru ne ganejo niti z mezincem. Za to delo nimajo smisla. Nazadnje pojasni govornik tudi gospodarsko plat slovenske deželnozborske politike.

Zborovalci so z zanimanjem poslušali izvajanja svojega deželnega poslanca.

p Sv. Tomaž pri Ormožu. Na praznik, dne 5. t. m. se je vršil pri nas gospodarski shod, katerega se je udeležilo nad 200 mož in mladeničev. Govoril je g. Vladimir Pušenjak o združništvu, zlasti o združni za skupno prodajo živine.

p Polensak. Dne 27. aprila je umrla spoštovana mati Marija Planinšek. Rajna je bila dobrega srca, spoštovana od vseh župljanov. N. v m. p.!

p Cirkovec. Sv. birma pri nas izostane, in bo prihodnje leto, in obenem posvečevanje cerkva in oltarjev.

p Cirkovec. Med glasnim krohotom župana Kušerja, se je občinski pisar Matija obregnil ob gospoda župnika, ter govoril o finančni „perkoraturi“, ko je na cirkovškem javnem prostoru čital razna oznaniila. O Matijee, ali znaš, da dotični prostor ni za šolskega pisarja? Ko bo občina popolnoma razdeljena, bo menda le cirkovski tajnik tam gospodaril. Nekateri pravijo, da bo Tonč Šribar, ki bo Matijčeta obril. Radovedni nismo preveč, a to le nam ne gre v glavo, da bi slišal Matija oznanilo gospoda župnika, ako Matija eno uro pozneje v cerkev pride, kakor je bilo čitano oznanilo. Matija je kričal, kaj „sliši“ v cerkvi. Sliši vendar tisti, ki je navzoč v cerkvi, in ima zdrava ušesa, ne pa tisti, katerega sploh blizu ni. Naš Matija iz Šikol se prav rad glede službe božje ravna po znanem reku: „Zadnji priša, prvi odiša.“ In če mu odide tudi tajništvo, to bo šele čudna in žalostna „finančna perkoratura“.

p Bralno društvo v Orkoveh ima občni zbor dne 26. t. m. ob treh popoldne v župnišću. Na dnevnem redu je tudi sprememba pravil. p Svetinje. Vojaško veteransko podporno društvo obseja dne 22. maja ob pol 10 uri a službo božjo slavnost raz itja in blagoslovljanja društvene zasetave. Po končani službi božji skupen odhod z godbo v Zerovince k g. Pihlarju, kjer se vrši velika ljudska veselica.

Slovenjgraški okraj.

s Remšnik. Prvi občni zbor našega izobraževalnega društva dne 5. t. m. je pokazal, da stoji isto že čvrsto na nogah, in se vedno lepše razvija. Točno ob 3. uri pozdravi podpredsednik g. župnik Podvinski vse, navzoče, posebno deželnega poslanca g. dr. Verstovška, drage goste iz Mariburga in Breznega. Sledi kratko poročilo tajništva, blagajništva in knjižničarja, iz katerega zveemo, da ima društvo gotovine 13 K 90 vin. Društvo ima sedaj 320 knjig različne vsebine, toda izposojevalce so se le vezane, katerih se je prebralo 400. Prav pridno so društveniki in drugi segali po „Slovenskem Gospodarju“, „Našemu Domu“, „Straži“, „Slovenec“, „Bogoljubu“ in „Glasniku najsvetejših Src“. Večina knjig je darovana od g. župnika, nekaj tudi od g. kaplana; največ zaslug za društvo ima pač g. župnik, ki ni le daroval mnogo knjig, ampak tudi večje svote denarja, ter ga podpiral vsestransko. — Novi odbor je sledeči: Kozjak Janez, predsednik, Podvinski Anton podpredsednik, Kolesnik Janez tajnik, Gril Adol tajnikov namestnik, Zavrtnik Ferdinand blagajnik, Hiter Alojzij blagajnikov namestnik, Krezat Antou knjižničar. Izvoljeni odborniki so porok, da bo društvo v naprej še bolj napredovalo. — Nato govori deželni poslanec g. dr. Verstovšek v krasnih besedah, kako se dandanes vsi stanoviti izobražujejo, zato je treba, da se tudi kmečki stan izobražuje, ter nato vzpodbuja navzoče k izobrazbi. Za krepko in lepe besede badi g. poslanec na tem mestu izrečena najlepša zahvala! Obenem ga prosimo, da bi prišel še večkrat med nas. — Kaj naj rečemo k gledališki igri? Vse je napeto pričakovalo, kako se bode igrati napovedani igri. Domači fantje pa se upajo na deske? Sicer smo že poprej slišali, da nas mislijo presenetiti naši navdušeni mladeniči z igro, toda dvomili smo, bo li tudi šlo. In res, vtrajnost in marljivost je promagala vse ovire. Prav dobro so se vsi pogodili, kar je pokazal bučen smeh in obilno pleskanje, da so morali z igro večkrat prenehati. Obe igri ste bili izborni igrači. Zato pa fantje igralci le naprej po začrtani poti! Nabrani denar za

predstavi se bode porabil za razširjenje knjižnice. V odmorih nas je razveseljeval domači pevski zbor. Društvu pa kličemo: rasti, krepki in razcvitaj se!

s Sv. Martin ob Paki. Veselilo nas je, imeti pretečeno nedeljo v svoji sredini vrliga poslanca g. dr. Verstovška, kateri nam je v zbranih, jedrnatih besedah opisal sedanji politični položaj in delovanje poslancev Kmeč zveze. Zborovalci so ga z velikim zanimanjem poslušali, in mu živahno pritrjevali. Njegov vsestransko stvaren in zanimiv govor je izvalil poslušalcem veliko priznanje in pristržno pohvalo. Šploh si je g. poslanec pridobil s svojim neumornim delovanjem, in s svojo odkrito ter neprisiljeno uljudnostjo srca vseh, tudi mnogih nasprotnikov, ki so se shoda udeležili. Zeljno smo pričakovali tudi državne ga in deželnega poslanca g. Piška, kateri pa je bil žalibog zadržan. Namesto njega je prišel deželni poslanec g. Terlav, kateri nas je s svojo domačo besedo hitro potolažil. S svojim prirojenim mu dovtipom je označil okrukcijo v deželnem zboru, ter nje vzroke, in povzročil mnogo smeha in pohvale. Ko so se končno še prebrale nekatere resolucije, so zborovalci pozvali poslance, da ostanejo neizprosni v boju za narodne in gospodarske koristi spodnještajerskih Slovencev, so jim izrazili popolno zaupanje, ter obenem obsodili škodljivo pisanje celjskih listov.

s Ribnica. Tukaj je nenadoma umrl dne 10. t. m. g. Lipe Miklavc. Pogreb se vrši v petek, dne 13. t. m. — N. v m. p.!

Št. Jan pri Dravogradu. Na binkoštni ponedeljek, dne 16. t. m. po rani maši je v gostilni g. Časa shod, na katerem bode govoril deželni poslanec dr. K. Verstovšek.

s Kmetijsko bralno društvo v Staremtrgu priredi na Binkoštni ponedeljek občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Račun za leto 1909. 2. Pobiranje udnine. 3. Volitev novega odbora. 4. Posvetovanje glede 10 letnice društvenega obstanka. 5. Slučajnosti. 6. Obilni udeležbi vabi

Konjiški okraj.

k Konjice. Globoko verno in do jedra zavedno slovensko prebivalstvo staroslavne nadžupnije konjiške, se z globoko ginjenostjo in najsrečnejšo hvaležnostjo klanja velečlenemu svojemu rojaku, Njega ekscelenci, prevzvišenemu in milostljivemu vladiki Michaelu za visoko odlikovanje, ki so ga pridobili od svetle Stolice, in poklonili svoji rojstni fari kot najlepši — majniški dar. Radost se povišuje to, da je ta čast zadela ravno sedanjega, modrega, požrtvovalnega, gorečega gospoda nadžupnika, kateremu je cela nadžupnija hvaležno vdana, kot dobre ovčice dobremu pastirju. Za nas farane pa bodi to bodrilo, da bo arhidakonija konjiška v verskem oziru — biser lavantinske škofije.

k Konjice. Žene in gospodinje, matere, najboljše vzgojiteljice naše mladine, pomagajte organizaciji. Vsak stan, ki ima velike in važne cilje, mora združiti svoje moči v skupnem prizadevanju. Dajte mi dobrih mater, in svet bom spreobrnili; to starodavno načelo še tudi danes velja. Da, slovenski narod je lahko ponosen na svoje moč — v organizaciji so postali veliki; ponosen na mladeniče in dekleta — zveza je njihova moč; naj pa bo ponosen na svoje matere — zato združimo jih! Mladenka, ki je v „Dekliški zvezi“ delala in se veselila, ter si tako utrdila značaj, naj v zakonu stopi na drugo polje društvenega delovanja, in to udejstvuje, kar si je v dekliškem delu pridobila. Glavno delo ženske organizacije bodi 1. vzgoja, 2. vzgoja, 3. vzgoja. Če je doseženo to, je doseženo vse. Zato bodi v izobraževalnem društvu poleg mladeniške in dekliške zveze še tretja, namreč ženska zveza za uspešno vzgojo najlepšega dela slovenskega naroda — nedolžnih otrok.

k Konjice. Dne 29. t. m. popoldne po družbenem nanku se bo vršil v sobi izobraževalnega društva pomenek o tesnejši združitvi naših žena, mater in gospodinj. Prijatelje društvenega življenja in gibanja, skrbite za obilno udeležbo!

k Konjice. Pri nas bo kmalu vse v najlepšem redu. Liberalcev nimamo več, par nedolžnih štajercijankov se ponižno skriva. Nemce lahko preštejemo na prste obeh rok, tistim predrznim poltičpolmiskam, homo pa že pošteno na kremplje stopili, če ne bodo dali zlepa miru. Tistim pa, ki napol zastoj naš kruh jedo, pravimo: Boga zahvalite, da živite.

Celjski okraj.

e Celje. Katolsko podporno društvo v Celju, ki vzdržuje brezredno zasebno dekliško šolo v Celju in gospodinjstvo šole v Teharjih, priredi na binkoštni ponedeljek ob 1. uri popoldne pri „Belem voju“ svoj redni občni zbor. Vspored: poročilo o delovanju in finančnem stanju društva. — Vsi cenjeni udje in prijatelji društva se tem potem prav uljudno vabijo.

Odbor.

Umrli je dne 7. maja 1910 gospod Gregor Dupelnik, župnik pri Sv. Frančišku v Savinjski dolini v 67. letu svojega življenja. Rojen v Dobrni dne 6. marca 1843. v mašnika posvečen v Mariboru dne 23. julija 1869. je rajni služboval kot kaplan v Ribnici, na Zgoraji Polskavi, v Negovi, pri Sv. Marku, v Rečici (tudi kot provizor), kot provizor in kurat pri Sv. Lenartu nad Laškim, in od 1. julija 1894 kot župnik pri Sv. Frančišku v Savinjski dolini. R. I. P.!

e Marija-Gradec pri Laškem. Pri letošnjem vojaškem naboru dne 6. aprila je bilo iz naše občine potrjenih 16 fantov. Nekaj tukajšnjih rojakov je bilo potrjenih tudi po drugih krajih. Toliko jih že zdavnaj ni bilo. — Lov občine Marija-Gradec za dobo 6 let je izdražbal dne 15. aprila g. davčni kontrolor Pleskovič v Laškem za 70 K na leto. Prej je imel lov tovarnar Withaelm. Lov ima sedaj Slovenec. — Pri Sv. Marjeti poleg Rimskih toplic je umrl 85 let stari Anton Askerc, p. d. Hrušovar, oče znanega slovenskega pesnika in bivšega duhovnika Antona Askerca. — Svetila mu večna luč!

e Arna vas pri Petrovčah. V nedeljo, dne 1. t. m. je naš „Orel“ imel izlet na Dobrno. Neki mož mi je pozneje pravil, da v vseh svojih 60 letih v majniku ni bil nikdar tako vesel, kakor takrat, ko je videl same čvrste mladeniče lepo v vrsti enakomerno korakati po cesti. Ko pa so dospeli do moje hiše, pravi mož dalje, naenkrat slišim iz vseh grl prijazen pozdrav: „Na zdar!“ To me je tako vzradostilo, da sem vkljub svoji starosti mislil, da stejem komaj 20 let. Kar za njimi bi jo najrajši popihal. In mož je izražal slavnemu petrovškemu „Orlu“ najiskrenejšje častitke na njegovem napredku. — Tako so govorili naši pošteti možje, tako se je izkazala za vse najboljše vnetta mladina. — Toda kaj pa so med tem delali naši nasprotniki po Arni vasi? Videči tako veliko četo naših „Orlov“, so občutili ti reveži, da zares propadajo. Toda k pogrebu je treba nekoliko sehnine. Zato pa se je v Arni vasi v kratkem času sestavil nov odbor napredne mladine za nabiranje gnilih jajec. Mi smo pa res mislili, pravila mi je pozneje neka ženica, da si hočejo pripraviti okusen šmorn za večerjo. Toda nič! Gnila jajca so si shranili kar v žepe, kot pirhe. Torej reveži ste že tako daleč, da pobirate to, kar kokljam ostane! In tako bogato obložen odbor je čakal, kedaj se pripelje naš slavni „Orel“. In res, ko je nastal večer, pridrdra prvi voz, čez nekaj časa drugi itd. Dočim so nas naši pristaši navdušeno pozdravljali s klici: „Na zdar!“, „Živio Orli!“ itd., obsipali so nas izobraženi naprednjaki s kletvicami in zmerjanjem. Metali so v nas gnila jajca. Toda slaba roka ni dobro zadela, ker se ga je gotovo preveč navlekel. Torej, ker s tem n'so nič opravili, pa so hoteli svojo naprednost pokazati na drugem koncu vasi. Ta z dišečimi pirhi obložen odbor se je v spremstvu dveh naprednih dam privlekel na drugi konec vasi, kjer so z melanjem gnilih jajec pokazali zopet svojo naprednost. Naša poštena dekleta bi torej niti na lastni zemlji, na domačem dvorišču se ne smela skupno pogovarjati, kajti že jih izživajo napredna dekleta, ter gonijo spat. Toda po naših mislih je nekaterim naprednim punicam, ki lazijo po noči okoli po vasi, ter izživajo naša dekleta, bolj potrebna posteljica, pa še šiba po vrhu. Ker pa tega ni, zato si pa morajo nekatere revice o „pepelnici“ peti ono staro narodno, da: „Prišla je pepelnica, ostala sem siročica: ženka, brez moža. In pa če človek mlad pride k ljubi mami, ci na prevžitek, pa tudi pravijo, da ni dobro, ker se lahko privadi pohajkovanja in lenobe. — V liberalnem listu „Narodni Dnevnik“ se baje hvali neko dopisunče z mogočnim pevskim odsekom ter tarna, da hodijo naši nastavljat ušesa pod okna! Toda pardon: Do danes nam še ni toliko prostega časa preostajalo. Pač pa nasprotno. Saj veste, da je moral eden izmed vas pete pokazati, ker je prišel kot nepovabljen gost brate „Orle“ izzivat v naš lastni društveni dom. In pa zakaj bi hodili poslušat, ko pa nam baje objubujete, da nas bodele z gnojnico polivali. Mi pa vas prav prijazno vabimo, da nas lahko pod oknom naše sobe posetite ob času pevskih vaj, toda brez vaše muzike. Se okna vam bodedo odprli, če bodedo prišli, kot se spodobi. To pa zato, da boste bolje slišali, ter da boste vsaj videli, koliko truda stane našega požrtvovalnega g. organista, predno nauči tako izvrstno naše peyce. — Toliko od izobrazbe napredne mladine. Mislim, da bode za danes dovolj. Vam pa, dragi tovariši bratje „Orli“, kolegijske pozdrave! Kot vedno bodita nam tudi odslej nabožnost srca in izobrazba duha oni poglavitni zadaci, za katerimi le hrope nimo neutrudno, ker vemo, da ne brez uspeha! Le pogumno naprej! Na zdar! Brat Orel.

e St. Pavel v Savinjski dolini. Naša na novo ustanovljena šolarska kuhinja v St. Pavlu zažela je delovati šele začetkom junija t. l., ker so do tedaj hodili vsled suhega in ugodnega vremena skoro vsi učenci čez polno domov, in ni bilo tedaj poprej potrebe. Odbor, ki se je osnoval pod predsedništvom g. dr. Kunsta za vzdrževanje te kuhinje, nadel si je dobrodelno nalogo, oskrbeti brez izjeme vsem otrokom, ki ostajajo čez opoldne v šoli, toplo kosilce; saj je otrok premožnih starišev ravno tako potreben opoldne toplega kosila, kakor reven. V celem razdelilo se je od 2. januarja do 7. marca okrog 5000 porcij, ter je jedlo povprečno na dan 110 otrok. Dohodkov v živilih je bilo 25 kg kaše, 15 kg moke, 9 kg žrnave, 1½ skafna fižola, 24 skafnov krompirja in 75 kg riža. Dohodkov v denarju je bilo skupno 290 K 90 vin.; tako, da ostane še 200 K čistega dobička, kateri denar se je položil kot fond za drugo leto v šenpavelski posojilnici na obresti. Pri tej priliki se vsem darovalcem podpisani odbor najprizrečnejše zahvaljuje; osobito pa gostilničarju g. Franc Vedeniku, ki je prepuštil svojo kuhinjo in druge potrebne prostore v imenovanu blagi namen popolnoma brezplačno. — Odbor za vzdrževanje šolske kuhinje v St. Pavlu dne 28. aprila 1910.

e Mezirje. Tamošnja e. kr. politična ekspozitura nam poroča: Za dobo 6 let od 1. julija 1910 do

30. junija 1916 se bodo sledeče občinske lovske pravice oddale v najem, in sicer: 1. Trg Mozirje v izmeri 226 ha; dražba se vrši 27. junija ob 8. uri pop. v Mozirju. 2. Okolica Mozirje v izmeri 4660 ha; dražba se vrši 27. junija ob 6. uri pop. v Mozirju. 3. Rečica v izmeri 2665 ha; dražba se vrši dne 27. junija ob 10. uri dopoldne v Mozirju. 4. Kokarje v izmeri 1910 ha; dražba se vrši dne 27. junija ob 11. uri dopoldne v Mozirju. 5. Gornji grad v izmeri 527 ha; dražba se vrši dne 28. junija ob 8. uri dopoldne v Gornjem gradu. 6. Bščna v izmeri 4922 ha; dražba se vrši dne 28. junija ob 9. uri dopoldne v Gornjem gradu. 7. Novastifta v izmeri 2247 ha; dražba se vrši dne 28. junija ob 10. uri dopoldne v Gornjem gradu. 8. Solčava v izmeri 4455 ha; dražba se vrši dne 28. junija ob 2. uri dopoldne v Ljubnem.

c Sv. Jurij ob juž. žel. Divjega petelina je ustrelil dne 6. maja ob 1/2. uri zjutraj g. Franc Lubej iz Kranjce. Petelin je bil izredno velik in lep.

e Sv. Jurij ob juž. žel. Pičispak laže zopet v „Narodnem Listu“, čeravno zadnjič ni dobil stave, in mu je izrekla komisija grajo, ker ne zna še dovolj lagati. Se mu pač vidi, da je zelo razburjen, ker ga je „Slovenski Gospodar“ malo pokrtičil. Zadirja se v nas, grozi, da bo razkril strašne stvari, če ga ne bomo pustili pri miru. Res, kaj bo? Pičispak naj razkriva rajši svoje in svoje kompanije čedne reči. Kajti spaki, spački in spačke so vsi — grdi, ostudni, da jih nihče ne more več oprati. Hudo bodejo v oči Pičispaka tudi naši Orli, in jim očita razne namišljene reči. Seveda spak vidi in hoče videti le slabe reči. Toda, le pogled v svoj regiment, tam bo našel sebi vredne — vzor-spake. Pičispak pravi tudi, da je naroden, in da dela za povzdigo narodne misli, za narod in njegovo prosveto. No, to je pa najnovejša, da delajo spaki za narodno prosveto, najbrž za liberalno; a to prosveto prav radi prepustimo liberalcem, ki imajo tako tesne zveze z raznimi Pičispaki in spaki. — Zdaj bodi vendar enkrat miren, Pičispak, zdaj ima besedo drugi spak — Pičinorec!

e Sv. Jurij ob juž. žel. Nek dopisnik se v zdajnjem „Narodnem Listu“ zopet strašno krega nad nami, in nam očita, da smo na nečuten način v „Slovenskem Gospodarju“ sramotili blagi spomin bratov Ipaveev in koncert, kojega dobiček je bil namenjen spomeniku bratov-skladateljev. — Ne bodite vendar smešni! Kedo je pa sploh kaj isal o spomeniku bratov-skladateljev, in kedo kaj o koncertu? Dopisniku se menda malo meša, ni vse prav v glavi. O spomeniku in koncertu skladateljev na čast ni nihče pisal ne besedice. Ampak mi smo imeli drug namen. Mi smo se namreč hoteli pred celim svetom malo pobahati, kake naprednjake mi imamo, kake umetnosti in kake veselice znate šentjurski naprednjaki in naprednjakinje prirediti. Vas smo hoteli pred celim svetom počastiti in povzdigniti. Torej bodite nam rajši hvaležni, da tako skrbimo za vas, in nikar nam ne delajte krivice, ker tako skrbimo za vaše dobro ime.

e Smarje pri Jelšah. Lansko leto je „Narodni List“ v sosedni šentvidski župniji kvasil od nekega ropotanja, in res se ni motil, silno je bilo zagrmelo, ko je shrula na kup liberalna podrtija šentvidska. Naši šmarnski liberalci so si pa menda mislili, o, pri nas pa ne bo tako, mi se bomo pa drugače na kremplje postavili, a na njihovo žalost so se morali prepričati, da ni v vsaki luknji rak, ker obsedeli so popolnoma na golih tleh. Izginili so iz odbora kot nekdanj slavna rimljanska mesta iz površja zemlje. Zdaj pa seveda le nad duhovnike, oni so vsega krivi, le v „Stajerca“ z njimi. Siromaki pa ne pomislijo, da s tem le sami sebe blatijo. Vsa čast pa bodi našim možem, ki so volili po svojem krščanskem prepričanju in se niso dali premočiti liberalnemu hujskanju. Opazovalka.

e Žalec. Slov. kat. izobraževalno društvo „Zalec“ priredi na binkoštni ponedeljek ob pol 4. uri popoldne pri g. Nidoferju na Veljuz slavnost s petjem, tamburanjem, govorom in predstavo o gledališke igre: „Najdena hči“. Čisti dobiček je namenjen za nabavo drastične knjižnice.

e Mostja. V naši dekliški zvezi vlada veliko navdušenje za veselico, ki se bo vršila na prireditev odbora dekliške zveze dne 22. maja po večernih pri g. Vasilu. Sponzor bodo imeli v Vabluco k obilni udeležbi vse znanke in prijateljke. Odbor.

Brežiški okraj.

b Grozna nesreča na železnici se je zgodila v torek ob devetih dopoldne v Zakotu pri Brežicah ob tamošnji čuvajnici. Posesnik Poštak iz Bizeljskega s svojo sestro in z Dornikovičem so se peljali na sejem v Brežice. Zdaj v prvem hipu se ni pojasnjeno, kako da pri čuvajnici, kjer gre cesta prek proge, od severne strani ni bila zaprta zatvornica. Ko je bil voz na progi, pridrvi se osebni vlak iz Zagreba, ter zgrabi zadnji del voza; spredaj sedečega voznika je nepoškodovanega vrglo stran, konji so zbežali, ostali voz je pa zdrobilo in vse zgoraj imenovane tri osebe popolnoma raztrgalo in kose razvleklo, da so jih le s težavo mogli nekoliko zbrati za pokop. Kdo je kriv grozne nesreče, zdaj še ni dogano.

b Rajhenburg ob Savi. Pri volitvi župana v trški občini dne 3. maja je bil soglasno izvoljen veletržec g. M. Prisker. Prvi svetovalec je g. Ivan Lenart, posestnik; drugi g. poštar Franc Kacijan, in tretji g. Jožef Radej, gostilničar.

b Planina. Na binkoštni ponedeljek ob 3. uri popoldne bo tukaj velik gospodarski shod v gostilni g. Josipa Pinterja po večernih. Govorila bosta gg. državni in deželni poslanec Franc Pišek in nadrevizor Vladimir Pušenjak. Somišljeniki, pridite v obilnem številu!

b V Orešju pri Bizeljskem deluje že nekaj časa nad 50 let star, oženjen šolski vodja I. A. Cugmus. Ljudstvo je zadnje dni govorilo različne dogodbe o njegovem vzgojevanju, in posledica tega je bila, da je po zaslišanju prič suspendiran od poučevanja.

b Podsreda. Gotovo je še vsem, ki so slučajno čitali lani in letos umazani „Narodni List“, v spominu oni liberalni dopisnik, in oni nesramni dopisi iz Podsrede. Vsak, še tako propal človek je obstal presenečenja, kajti zagnjusila se mu je taka pisarija. Vse je bilo laž, sama ostudna liberalna laž, kakršne je zmožen le najpodlejši in moralno najpropadlejši človek, pravi izvržek človeške družbe. Koliko smrdljive gnojnice se je takrat in se je še prelija po celjskih listih za Judežve groše; vsak najmanjši dogodljaj, vsak pojav v nerednih dopisniških možganih, je oblekel v dolgovezo in strašno prozo, in nam naslikal vsakega našega moža kot najhujšega hudodelca. O ta liberalna laž! Ost vseh teh natočevanj in ovadb je bila zmiraj obrnjena na g. kaplana Podpečana, ali pa na č. g. župnika. Prvi se za take izbruhe ni brigal, meneč, naj laja, se bo že naveličal, a ne tako g. župnik. Blagi mož si ni iskal pri sodnji zadoščenja, ker tega ni maral, ker se mu je mladenič-dopisun smilil, in smatral je tudi pod svojo častjo, se pečati s takim človekom. Toda ker ni bil vajen take gonje, kateri je izpostavljen dandanes vsak katoliški duhovnik, ga je vsaka taka laž zadela v srce. In ni čuda, če to vpliva tudi na zdravje. Žalibog, je res začel g. župnik vidno bolehati in sedaj leži — na smrt bolan. Evo, tu imate dokaz tiste „velike“ liberalne svobodoljubnosti, človekoljubnosti in prostosti, katero tako radi naglašajo. Pomislite, in sodite sami!

Vestnik mladinske organizacije.

Obmejne Slovenke opozarjamo na shod, ki se vrši dne 22. t. m. pri Sv. Križu nad Mariborom. Vspored med mariborskimi novicami.

Jarenina. Vnovič opozarjamo vse slovenske mladeniče na mladeniški shod, ki se vrši dne 20. maja v Jarenini. In sicer bo predpoldne slovesna služba božja, pri kateri bo pridigoval g. prof. dr. Hohnjec, nato pa takoj veliko mladeniško zborovanje na prostem. — Obljubljeni so najboljši govorniki, vendar naj se tudi drugi v velikem številu oglasijo. — Gospode voditelje mladeniških zvez prosimo, naj skrbijo, da bodo vsi kraji častno zastopani.

Fram. Mladinska svečanost se je na Križevu obhajala v cerkvi in v društvenih prostorih prav slovesno, in ob sijajni udeležbi naše ljube mladine. Vso slovesnost je vodil ljubitelj ter ljubljene slovenske mladine, veleč. g. profesor dr. J. Hohnjec. Pri ranem opravilu je govoril polni cerkvi, pri večernicah pa v natlačeno polni veliki dvorani Aninega dvora. Okoli 200 fantov in deklet je prejelo svete zakramente. Navdušenje popoldne pri glasovanju je bilo iskreno in veliko. Vrstili so se govori, pesmi, deklamacije. Dva mladeniča, Lešnik in Brdnik, sta govorila mladeničem, dve dekleti, Lešnik in Čretnik, pa mladenkam. Vsak govor je mladina sprejela z glasnimi „živjokli“. Mladina je bila že dobre volje, a g. dr. Hohnjec jo je pa s svojim izbornim, eno uro trajajočim govorom, tako navdušil, da je postala vnetja in goreča, ter z glasnim odobravanjem pokazala svojo zadovoljnost, pa tudi hvaležnost g. govorniku. Pripravljal je spretni govornik naše mladeniče in dekleta na bodoči zvezi, mladeniško in dekliško, ter za izobraževalno društvo, kar se bo letos vse ustanovilo, ko priredimo še večjo mladeniško slavnost. Pa tudi ta slavnost je bila velika zlasti glede udeležbe; kajti mladine bi bilo v dvorani najmanj 500, a mnogi so morali ostati v veži na hodniku, veliko pa jih sploh ni moglo blizu. Ob koncu je vsa mladina navdušeno zapela mogočno pesem „Hej Slovenci“. Hvala Bogu, čast mladini, zahvala govorniku!

Smarje pri Jelšah. Velekrasen je bil tukaj v nedeljo mladeniški tečaj Orlov. Ob 8. uri so imeli mladeniči sveto mašo. Potem so v prostorni Habjanovi dvorani telovadili predpoldne 3 ure in popoldne 2 uri pod vodstvom brata Vojteha Jeločnika iz Ljubljane. Telovadbe se je udeležilo do 40 Orlov od telovadnih odsekov iz Smarja, St. Jurja ob juž. žel. in Sv. Petra na Medvedovem selu. Velika truma mladeničev-gledalcev je prisostvovala telovadbi. Zastopane so bile mnoge župnije šmarnske in rogaške dekanije. Pod vzornim vodstvom prvega Orla br. Jeločnika so se naši mladeniči še bolj vneli za telovadbo; ob 3. uri popoldne pa se je vršilo velikansko ljudsko zborovanje. Dvorana je bila hipoma polna našega vrlega ljudstva, zlasti obojne mladine. Bilo nas je gotovo precej nad 600. Zborovanje otvoril v imenu našega izobraževalnega društva predsednik kaplan Sinko, in predlagal za predsednika zbora župnika Gomilška, ki vodi zborovanje. Prvi govori brat Ivan Podlesnik, podpredsednik Zveze Orlov iz Ljubljane. V navdušenih besedah pravi: Hugi kot nekdanj Turki, so sovražniki našega naroda liberalci in socialdemokrati, ki s plesom in z alkoholom delajo za narodov blagor. Naše fante, naše dekleta nam hočejo pokvariti z orožjem laži in hinavščine. Te njih delo mora onemogočiti naša bojna organizacija Orlov. Naša zavedna četa bo strla moč enih, ki lepo govore o domovini, pa se važejo s Stajercijanci, ki rusijo najtrdnjše temelj našega občinstva, verski temelj, ako bo delala v smislu gesla: Kristus danes, večeraj, jutri, vedno in povsod. Brut

Jeločnik ognjevitov povdarja: V Smarju so bili nedavno poraženi liberalci. Tako bo tudi v bodoče. V ta namen si moramo ohraniti mladino. Orel vzgaja mladeniče potom telovadbe in pouka za moše. Našim mladeničem treba discipline, to je pokorščine v telovadnici in v družini, treba ljubezni do tovarišev in do starišev, treba junaštva v borbi za lastno in narodovo srečo. Teh čednosti treba tudi flegletom. S takim orožjem gotovo zmagamo. Nadžupnik Korošec zagotavlja oba govornika, da bomo nju nauke upoštevali, da zmagamo na celi črti. Podlesnik v slovo kliče, da moramo biti povsod na svojem mestu, v cerkvi in v zborih, in lahek nam bo odgovor. Sinko izrazi zahvalo Šmarčanom za krasno disciplino ob volitvah. Gomilšek vzpodbuja vse navzoče k ljubezni do naše mladine, pa tudi naše domovine, in vabi na delo za „Slovensko Stražo“. Vsem govornikom ljudstvo navdušeno pritruje; šmarnski mešani zbor pa vmes zapoje nekaj krasnih pesmi. Ob velikanskem navdušenju ljudstva se konča shod. Naša mladina ga ne pozabi in tudi ne ostane brez sadu, gotovo ne v veselje ljudstvu neprijaznim šmarnskim liberalcem. Bil je to prelep naš dan, Bogu hvala zanj!

Mladeniški tečaj v Celju, prirejen zlasti za telovadce v Savinjski dolini, se je lepo in ugodno izvršil. Prišlo je okoli 120 Orlov in drugi mladeniči iz Dobrne in iz cele Savinjske doline. Pohvalno je omeniti mladeniče iz St. Jurja ob Taboru, ki so se peljali skozi mesto na vozu, na katerem so bile zastavice in slovenske trobojnice. Čast vsem fantom! Na tečaju je vodil telovadbo brat Kržan iz Ljubljane. Z zanimanjem so sledili telovadbi mladeniči, ki niso telovadili. Telovadilo se je pridno predpoldne in popoldne. Popoldne ob 1/4. uri je bil velik mladeniški shod „Pribelem volu“. Govoril je prav navdušeno g. Fr. Terseglav, urednik „Mladosti“ v Ljubljani. Polagal jim je na srce one ideale, za katerimi mora hrepeneti vsak slovenski mladenič, namreč ljubezen do slovenskega naroda, gojitev čistosti in poštenosti, ljubezen do domače cerkve, in do domačih slovenskih navad. Po govoru se je ustanovilo okrožje z imenom „Savinjski Orel“ za telovadce iz Celja, Petrovč, St. Petra, Griž, Gomilsko in St. Jurij ob Taboru.

Najnovejše novice.

Ustanovitev „Slovenske Straže“ v Ljubljani. Včeraj, dne 11. maja so se v beli Ljubljani zbrali krščansko misleči Slovenci iz vseh krajev naše slovenske domovine, da položijo temelj za naše obrambno društvo. Velika „Unionova“ dvorana je bila polna. Posebno močno so bili zastopani naši stajerski in koroški obmejni kraji. Zborovanje je otvoril dr. Susteršič. Predsedoval je koroški poslanec Grafenauer. Podpredsednikom shoda so bili izvoljeni: Sentiljski župan Thaler, župnik Ražun iz St. Jakoba v Rožni dolini, dr. Breclj iz Gorice in Čok iz Trsta. Na zborovanje je došlo veliko število brzojavnih pozdravov. Obširno poročilo je imel urednik Stefe. — Izmed Stajercov so se udeležili debate: župan Thaler iz St. Ilje, ki je bil pozdravljen z velikanskim oduševljenim dolgotrajnim ploskanjem, ter župnik Gomilšek, Vastle iz Mozirja, in akademik Ogrizek. Blagajniško poročilo je podal g. Volta. V odbor „Slovenske Straže“ za Stajersko so bili izvoljeni: dr. Hohnjec, Pušenjak, Thaler, dr. Benkovič, dr. Verstovšek in Gomilšek. Predsednikom je bil izvoljen profesor in deželni odbornik Evgen Jarc. — Po zborovanju popoldne so zborovali zastopniki S. K. S. Z., Jugoslovanska prometna zveza in Rafaelova družba. Na večer pa se je v sijajno okrašeni in razsvetljeni „Unionovi“ veliki dvorani vršil koncert glasbenega društva „Ljubljana“, ki se je vršil nad vse veličastno.

Sv. Anton v Slov. gor. Katoliško bralno društvo pri Sv. Antonu v Slov. gor. priredi na binkoštni ponedeljek v prostorih gospoda M. Rojsa gledališko predstavo „Tri sestre“. Nastopili bodo tudi domači tamburaši. Začetek ob 4. uri popoldne. Po predstavi prosta zabava, petje, tamburanje in tombola. Vstopnina: sedeži 50 v, stojišča 30 v. K obilni udeležbi aljudno vabi odbor.

Listnica uredništva.

Mozirje: Prenevarno, naznanite to kompetentni oblasti. Drugim gg. dopisnikom: Nabralo se nam je takko gradiva, da nam ni bilo mogoče vsega v tej številki objaviti, kar bo porabno, pride prihodnjé na vrsto.

Našim rodbinam priporočamo
Koliško cikorijo.

Posojilnica v Oplotnici
ima 22. maja popoldne ob 3. uri svoj

občni zbor

s sledečim vsporedom:

1. Poročilo udeležbe o delovanju 2. Prost predlogi in volitve odbora. Začetek ob 3. uri, pri nezadostnem številu društvenikov se vrši eno uro pozneje zborovanje pri vsakem številu 408